

Full parroquial de
Santa Coloma de Centelles

Diumenge de Rams / A

Número 536 / 5 d'abril de 2020

QUARESMA 2020 : CAMINEM JUNTS CAP A LA CREU I LA RESURRECCIÓ

Diumenge de Rams, pòrtic de la Setmana Santa i de la Pasqua. Final de Quaresma, últim tram d'un camí quaresmal que aquest any hem viscut de forma singular i molt estranya, però potser més autèntica i real. Els fets viscuts, el canvi d'hàbits i conductes personals i de grup que hem hagut de complir, les reserves que hem de mantenir en apropar-nos físicament, el fet de no podem celebrar la fe en comunitat, precisament en aquest temps fort de l'any litúrgic, la necessitat de fer personalment la pregària a casa perquè l'església resta tancada... tot això ha fet que el nostre camí Quaresmal, celebrat en comunitat, s'estronegués a mitja quaresma. Però encara que hagi sigut una Quaresma estranya crec que ha estat més viscuda. La començàvem celebrant el Dimecres de Cendra llegint l'evangeli de Mateu 6, que ens recordava que el dejuni, la pregària i l'almoina havien de ser autèntics i viscuts personalment. I aquest any n'hem tingut ocasió. Hem hagut de jeure de moltes coses: de la relació social, de sortir al carrer, d'anar a l'escola i trobar-nos amb els amics, del treball, alguns, del fruit econòmic del treball, d'altres, del lleure fora de casa... un dejuni que ens costa molt de fer, però que potser ens deixa tastar de debò el sacrifici que suposa. La pregària, igualment, segur que l'hem intensificada per la situació que vivim, els creients sobretot, però potser fins i tot, els que dubten de la fe o no la tenen com un valor, en moments concrets s'han adreçat a Déu per si hi podia fer alguna cosa. I aquesta pregària que ha estat més intensa, crec que també ha esdevingut més autèntica, perquè contempla el patiment de tantes persones i la separació definitiva amb d'altres a qui ni podíem dir adéu. Aquesta pregària ens ha fet sentir Déu més a prop, a qui necessitem i en qui confiem. I l'almoina que vol dir l'ajuda a l'altre: quants gestos hem portat a terme en aquest sentit empesos per aquesta situació: una trucada per telèfon als qui creiem més sols i més grans, una salutació de lluny estant però més afectuosa que mai, la preocupació pels qui estan patint per la salut pròpia o dels qui estimen, el sofriment de tants ingressats als hospitals o a les residències, el no donar a l'abast del personal dels centres de salut, l'horari estressant de metges i infermers, la donació decidida de tants voluntaris, científics, empresaris i treballadors que es posen al servei de la societat, el no tancar les portes, sobretot del cor, als que necessiten més protecció. Tots són exemples d'una caritat personal que va més enllà de l'almoina... N'hem vist munió d'imatges, hem llegit quantitat de textos que són expressió sincera de tot això. Per tota aquesta realitat i pel que vosaltres sabeu, viviu i podeu afegir-hi crec que la Quaresma d'enguany ha estat viscuda d'una manera estranya i singular, però més autènticament i real que d'altres que n'hem viscut. I ho serà també avui la festa del Ram, sense benedicció en directe de palmes i llorers, sense la trobada joiosa i festiva dels petits i els padrins, sense l'aclamació popular que celebra l'entrada de Jesús a Jerusalem, sense tot això, qui ens ho havia de dir? Podem fer cadascú o junts a casa una autèntica celebració del Ram. Per fer-ho, hem facilitat a les famílies dels que es preparen a la catequesi tot un material que els pot ser útil i a tothom qui vulgui una pauta de reflexió i pregària per aquests dies de Setmana Santa i Pasqua. Algú també ha suggerit que pengéssim al balcó o a la porta de casa el ram de lorer o la palma que hauríem portat a beneir. A les xarxes trobareu molt material per a la pregària i la celebracions d'aquests dies de Setmana Santa i Pasqua. Podreu triar però no us quedeu sense celebrar-ho!

Celebració de la Setmana Santa

Com que no podem trobar-nos a l'església en comunitat us podem oferir una pauta de celebració domèstica de la Setmana Santa i Vetlla Pasqual en família que ens ha arribat. Si hi esteu interessats ens la podeu demanar. Igualment al web del Bisbat de Vic, i a d'altres, trobareu múltiples elements per a la pregària i reflexió d'aquest dies i els horaris de les celebracions que, gràcies a la ràdio i la televisió, poden arribar a casa.

Tinguem en compte...

Despatx parroquial: No hi ha horari de despatx parroquial però si us convé truqueu al tel. 93 881 10 32, o mòbil 650 443 432 o escriviu un correu a alarosala@gmail.com o a info@parroquiadecentelles.cat

CÀRITAS no tanca. Encara que el Centre de distribució d'aliments no serveixi aliments presencialment si que ho fa portant-los a casa dels qui ho necessiten, previ contacte amb els Serveis Socials de l'Ajuntament de Centelles. Agraïm als voluntaris joves que s'han ofert per fer aquest servei que no pot fer el personal de Càritas més gran.

Full Diocesà i Espurna: No es publiquen en format paper però els podeu consultar "on line" al web del Bisbat de Vic / serveis i projectes/ fulls i publicacions, i al web de la nostra parròquia: www.parroquiadecentelles.cat o .com Que ens ajudi a mantenir-nos a prop.

Per compartir amb vosaltres

Entre els molts textos que he rebut escullo aquest per compartir amb vosaltres. És de Mn. Miquel Àngel Ferrés, del Bisbat de Girona, que ja coneixem pel material de Catequesi Familiar.

QUI HO HA DIT QUE NO HI HA SETMANA SANTA?

Que no heu vist la immensa processó de gent, sense vestes ni manaies, que dona positiu del coronavirus? Que no veieu el Via Crucis del personal sanitari pujant el Calvari de la pandèmia, desbordats de forces i amb l'angoixa de no donar l'abast? Qui digui que el Natzaré no sortirà aquesta Setmana Santa és que encara no l'ha reconegut en els sanitaris de bata blanca i de cor fi que es carreguen la creu del dolor dels afectats. Que no veieu tants científics i metges que suen sang i aigua, com a Getsemaní, per trobar un tractament en forma de vacuna? Que no diguin que Jesús no passa aquest any pels carrers quan hi ha tanta gent que ha de treballar per fer arribar els aliments i els fàrmacs a tothom. Que no heu vist la corrua de Cirineus que s'ofereixen per ajudar d'alguna manera a portar les creus pesades? No veieu quantes Veròniques que s'exposen a infectar-se per eixugar el rostre dels afectats? Qui diu que Jesús no cau a terra cada vegada que sentim les xifres fredes de noves víctimes? No estan vivint la Passió tantes residències geriàtriques, plenes de gent gran i cuidadors amb factors de màxim risc? Que no és com una corona d'espines pels nens i nenes que han de viure aquesta crisi tancats, sense entendre-hi gran cosa i sense poder córrer pels parcs i carrers? No se senten injustament condemnades les escoles i universitats i botigues que han hagut de tancar? Que no són assotats tots els països del món pel flagell d'aquest virus? No fan com Ponç Pilat, que se'n renta les mans, els dirigents que només busquen treure algun rèdit polític de la situació? No pateixen, impotents com els deixebles sense el Mestre, tantes famílies confinades a casa, moltes amb problemes, sense saber com i quan s'acabarà tot? No és el rostre de Maria Dolorosa el que es reflecteix en tantes mares i familiars que sofreixen la mort d'éssers estimats i encara a distància? No és com arrencar les vestidures l'angoixa de tantes famílies i petites empreses que veuran despallada la seva economia? No s'assembla a l'agonia de Jesús la manca de respiradors que hi ha a les UCI del país?

Que no diguin que no hi haurà Setmana Santa, que no ho diguin, perquè segurament mai el drama de la Passió no havia estat tan real i autèntic.